

LBRIS

We know
books

Șerciu Mădălina

Noi doi,
Tu și eu

||bestseller

Chișinău • București

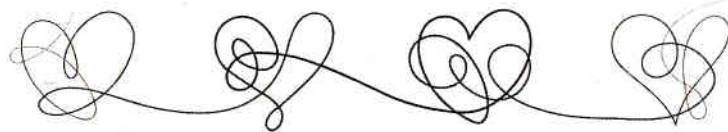
2022

19 iulie

Tu, tăcut alergi spre capăt de lumină
Oare nu vezi, sau doar ți-e sufletul pustiu?
Întoarce-te, rămâi privirea mea din umbră -
Căci tu, ești singurul pe care nu-l mai știu.

Lumina? Marea? Eu sau Universul?
În care an ți-e jurământul sincer, azi sau ieri?
Pierdut ți-e amorul printre valuri oarbe
Ce spală într-o veșnicie mii de tăceri.

Tu, ești marea și cuvântul meu din urmă
Oprește-te, căci farul nu-i lumina-adevărată
De ce ești orb, când știi ce e iubirea?
Care te-ngroapă de o simți vreodată!

20 septembrie

Ea coborî din cer cu o cunună...

Dulceag îmi sărută și buzele și jurământul,
Călcă țărâna sfântă și tot voi să-mi spună
Dar, prin tălpi rănite, o frământa pământul.

Mă îndemnă să-i ocolesc iubirea

Dar, cu triumf păstra cuvintele-mi în suflet,
Și fără milă, mi-a urzicat din nou simțirea
Zădarnică-i uitarea , zădarnic al meu urlet.

Iubita mea! Mister perfect, neostenit

Ești plină de regrete ascunse și păcate
Tu și în măduva amorțită mi te-ai adâncit
Să îmi dezlegi a tale erezii trucate.

Ea coborî din cer și tot voi să-mi spună –

Ce are să însemne-a ei cunună...

15 mai

Tăcere. Ascultă liniștea-ți din mine
Și de n-auzi cum râd plăcut
Să stingi tot gândul tău trecut-
Căci doar așa mă vei simți în tine.

Atunci să simți cum cad ușor -
În timp ce-ți cânt sau tu îmi cânți
Din cartea cea cu notele fierbinți
Ce parcă ard, mocnind în melodia lor.

Și totuși e tăcere caldă între noi
Când râdem tineri de iubire
Sau când găsim în ea doar fericire-
Uitând că dragostea se-ascultă-n doi.

19 septembrie

Adie vântul peste-a noastră înserare,
Căci stins-a dânsul soarele pentru-a vedea -
Cum se aprinde-n mine iubirea sa...

Închis-a dânsul tot sunetul din lume,
Ca să-mi audă-n oase al său suspin
Ce se revarsă-n mine de-un veac divin...

Și șters-a dânsul al meu pas de pe nisip,
Și umbra lui a devenit și umbra mea,
Și steaua lui a devenit și a mea stea...

Oprit-a dânsul pentru muritori cuvântul,
Să poată ascunde ce doar el simțea:
Cum se aprinde-n mine iubirea sa...

6 iulie

E noaptea tăcută sau noi prea deschiși?
Și unde-s cuvintele ce ard în iubire?
De parcă-i lumină în a mea povestire -
Când noaptea e oarbă și noi prea închiși.

De parcă sub tălpi e lumea mai fină,
Când calci pas în pas cu o nouă poveste
Care-ți încântă auzul cu a sa mare veste -
Că viața sub tălpi în doi e divină!

De parca-i privi o stea nevăzută,
Țintită-n coastele tale păgâne,
Așa se simte cum alunecă-n vine
Steaua care-a fost în tine crescută.

Și-atunci cum se simte iubirea în doi,
Când noaptea e oarbă-mpreună cu noi?

